

MED RYGGEN MOD MUREN ER DET SVÆRT AT SE SKRIFTEN PÅ VÆGGEN

Af Asger Aamund, 12. september 2011

Så er valgkampen ved at være slut. Vi har ikke fået svar på, hvad Danmark skal leve af, men seriøse medier og kompetente politikere har til gengæld rejst en række spørgsmål af vital betydning for Danmarks overlevelse: 'Skal vi nøjes med en enkelt hustru eller skal vi straffes med to? Er Joachim B. Olsen hemmelig lobbyist for fabrikanten af stesoer og ørepropper? Pønser Helle Thorning så meget på skatteoptimering, at hun i distraktion parkerer ulovligt foran Netto? Hvorfor festede Lars Løkke igennem i Grøften, når han lige havde meldt afbud til en anden fest? Er skibsrederens flaske til Frank Aaen en appel om forsoning og bredt samarbejde hen over midten? Har statsministeren været på grisebassen i det nordjyske? Den lille lignede ham ellers godt nok en hel del'.

Således kan man jo lade sig underholde, når man ikke tør tage fat på en kontant politisk diskussion om Danmarks muligheder for at overleve og konkurrere i en globaliseret økonomi. Når hverken vælgere, politikere eller medier tør give topprioritet til det, der burde være valgkampens kerne, får vi kun hulhed, forvirring og sladder.

Børsens udstrakte vælgerservice vil derfor udstyre læserne med et kompas, der frembyder en sikker vej gennem valgstormens oprørte mudderhav. Vi anviser en metode til at stemme for velstand og fremgang og mod ruin og fattigdom. Dette valg er et valg om tryghedens illusion. Vi ved alle sammen, at med en stigende ældrepopulation og et flertal af vælgere ude af arbejdsmarkedet, skal der en offensiv vækst- og indtjeningspolitik til, hvis finansieringen skal realiseres. Derfor vil den samfundsansvarlige vælger naturligvis stemme på de partier, der sælger tryghed med en vækstplan og fravælge de partier, der sælger tryghed uden vækstplan. Når den vægelsindede borger på torsdag står i stemmeboksen og vakler mellem parti Z eller Y, fremdrager han eller hun derfor sit valgkompas, en lille kompakt sag, der består af følgende spørgsmål:

Vil Parti Z's fremlagte politik:

- Bringe kapital, arbejdspladser, teknologi, skarpe virksomheder ind i Danmark?
- Forhindre udvandringen af jobs og virksomheder?
- Stimulere og aktivere iværksætter-potentialet i Danmark?
- Øge og skærpe Danmarks internationale konkurrenceevne for at sikre os den nationale velstand, der forudsætningen for al velfærd?
- Love at demontere selvmordsbomber under vækst og velstand, såsom iværksætterskat og multimedieskat?

Med dette kompas ved hånden bliver vælgerens tvivl og forvirring afløst af klarsyn og overblik. Herefter er der ingen tvivl om, hvor den samfundsansvarlige vælger sætter sit kryds.

Hvis man af vanvare alligevel skulle komme til at sætte sit kryds oppe i det røde felt, er det naturligvis beklageligt, men ikke katastrofalt. Skulle Helle Thorning blive statsminister, står hun nemlig over for et ubehageligt dilemma. Hun må vælge mellem at være uvederhæftig eller uansvarlig. Hvis hun svigter sine

valgløfter, er hun uvederhæftig. Holder hun dem, er hun uansvarlig. Da enhver politiker anser det for en dyd at løbe fra alt, hvad der er lovet under en valgkamp, vil Thorning nok også vælge ansvarligheden og dermed kaste både skatteforhøjelserne, underfinansieringen og de 12 minutter på møddingen. Få dage efter valget vil hun af OECD, EU-kommissionen, Ministerrådet og af en hver ansvarlig økonom så lang øjet rækker blive tvunget til at føre en politik, der ikke afviger for meget fra EU consensus.

Det bliver ikke kønt. Det bliver ikke godt. Det bliver som det plejer.